

Poeți dramaturgi

Dintre premierele ultimei perioade la teatrul radiofonic ne vom opri la două transpuneri ale unor opere dramatice de Mihai Eminescu și Vasile Voiculescu: *Cezara* și, respectiv, *Gimnastică sentimentală*.

Bine inspirat, regizorul Cristian Munteanu a descifrat piesa eminesciană descoperindu-i dramatismul tocmai în intensitatea vibrației lirice, în strălucirea și în transparența imaginii. Montarea a reușit astfel să evidențieze caracterul aparte al unui text în care teatrul nu se rupe de poezie, ci se naște din poezie, în care cuvintele ascund în ele taina adincă, miraculoasă a versului. Acest fel de lectură regizorală, acest unghi de abordare, a permis actorilor creații deosebite, bogate în nuanțe. Personajul realizat de Ștefan Iordache se alătură, astfel, celor mai bune dintre rolurile create de actor pe scena teatrului; consistente, bine individuali-

zate, dar integrate unei expresii unitare, sint și interpretările semnate de Violeta Andrei, Irina Răchițeanu-Șirianu, Fory Etterle, Gheorghe Cozorici, George Constantin, Ion Pavlescu.

Adaptarea radiofonică a piesei lui Vasile Voiculescu, *Gimnastică sentimentală*, realizată de Petre Popescu, s-a remarcat prin lucrul amănunțit, temeinic întru totul oportun, asupra textului. Linia intrigii a fost debarasată de prea multele, uneori sufocantele peripecii, s-a renunțat la replicile și momentele mai „ușurele”, care nu erau definitorii, stilistic, pentru poezul dramaturg, s-au evidențiat cu grijă și pricepere, prin înlăturarea leștului, valorile reale ale comediei. Mai puțin creatoare ni s-a părut concepția regizorală, asumată tot de Petre Popescu. O citire judicioasă, dar destul de convențională, fără efortul de a valorifica efectiv datele oferite de text. Montarea a beneficiat de aportul interpretativ al unei bune echipe de comedie, actorii nereușind, însă, creații deosebite, în raport cu propriile lor performanțe, cunoscute de pe scenă, dar și din alte spectacole radiofonice. Notăm, din distribuția destul de numeroasă, pe: Virgil Ogășanu, Ștefan Mihăilescu-Brăila, Tamara Buciuceanu-Botez, Violeta Andrei, Ion Besoiu, Rodica Tapalagă.

Cristina DUMITRESCU

NOTE

O evocare

Excelentul realizator de emisiuni teatrale Constantin Paraschivescu a înmănușat, sub genericul „Moștenire pentru viitor”, secvențe evocatoare la opt decenii de la nașterea lui Tudor Mușatescu.

Radu Beligan, într-o vibrantă pagină biografică, și-a amintit vremea afir-

mării sale la Teatrul din Sărindar sub oblăduirea năzdrăvanului „nea Tudorică”; Ioan Massoff, decanul gazetarilor noștri de teatru, a citit interviul luat autorului la premiera cu *Titanic-Vals* (1932).

Secvențe din filmoteca televiziunii — din spectacolele cu *Titanic-vals* și ...*Escu* au fost comentate cu aplicație istoriografică de C. Paraschivescu. Florin Piersic și Mihai Fotino au „interpretat” mușatisme, întregind astfel portretul spiritual al celui

care descinde direct din comicalul carașălean.

Prefațată de un documentar privind viața și opera, emisiunea s-a încheiat cu un tulburător dialog din 1969, în care Mușatescu făcea mărturisiri de credință literară pentru o posteritate care nu va conțeni să-l iubească.

Nu credeți că vorbim prea puțin despre acest clasic al dramaturgiei noastre?

I. N.